

От приведените данни излиза, че докато в предприятието „Х“ производителността на труда е нараснала с 5.0 на сто, в предприятието „У“ — с 4.7 на сто, общо за двете предприятия производителността на труда не се е променила. Излиза така, че при увеличаване на производителността на труда в двете предприятия поотделно, в общия индекс няма никакво изменение, което не може да се приеме.

Ако отстраним влиянието на структурния фактор чрез претегляне на индивидуалните индекси на производителността на труда със съответния брой работници през отчетния период, ще се получи друг резултат:

$$I_{п.т.} = \frac{105.0 \times 150 + 104.8 \times 70}{220} = \frac{15,750 + 7,336}{220} = \frac{23,086}{220} = 104.9$$

От приведения пример се вижда, че увеличението от 4.9 на сто под влияние на намаляването на броя на работниците с по-голяма производителност на труда се скрива.

Въпросите, свързани с отчитането на производителността на труда, са разнообразни и многобройни. Те изискват по-нататъшно изучаване с оглед да се осигури най-правилно отразяване на производителността на труда.